

ДОНАЛД БИСЕТ АНАБЕЛА

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време една крава, която страдаше от болки в корема. Името ѝ беше Анабела. Веднъж тя спаси голям кораб от корабкрушение.

В един мъглив ден Анабела закусваше, като пасеше трева в любимата си ливада на Корнуолския бряг. Мъглата беше тъй гъста, че Анабела не виждаше по-далеч от муцуната си и без да иска глътна един магарешки бодил.

О, боже! Бодилът отиде право в корема ѝ, взе да я боцка и да ѝ причинява болка. Анабела спря да пасе и замуча с все сила.

Тъкмо тогава наблизко мина един голям кораб, който отиваше към Америка. Капитанът погледна с бинокъла си, но видя единствено мъгла.

— Знаеш ли къде сме? — попита заместника си.

— Не, сър! Трябва да сме близо до бреговете на Корнуол.

— Добре, пусни сирената — нареди капитанът и помощникът му наду корабната свирка:

— У-у-у-у-у!

Анабела я чу и си помисли: „Ето още една крава, която е глътнала магарешки бодил. Трябва да извикам доктора“. И тя измуча, за да уведоми другата крава, че я е чула.

— Слушай! — рече капитанът. Помощник-капитанът спря сирената и се заслуша. Някъде откъм брега, отвъд мъглата, чува отново: „Му-у-у!“.

— Това е кравата Анабела — каза капитанът. — Сигурно сме близо до любимата ѝ ливада.

И той започна да дава заповеди:

— Стап мошини! Искам да кажа стоп машини!

— Дай назад!

— Хвърли котвата!

— Пусни сирената!

Корабът спря, веригата на котвата задрънча, а корабната сирена гръмна: „У-у-у-у-у!“.

„Олеле колко е зле коремът на тази крава“, помисли си Анабела и измуча в отговор: „Му-у-у!“.

Капитанът погледна зад борда. В това време слънцето се показва и той видя, че е спрял кораба точно навреме, преди да се блъсне в

огромна скала. Така корабът беше спасен благодарение на мученето на Анабела, което в този момент се чу отново: „Му-у-у! Му-у-у!“.

„Странна работа — помисли си капитанът, — щом Анабела мучи, може би я боли коремът!“ Затова той изпрати корабния лекар на брега да я прегледа.

— И, моля те, дай ѝ това — каза капитанът и връчи на лекаря малка кутийка с голям етикет отгоре.

Когато докторът слезе на брега Анабела все още страдаше от болките в корема, но след като изпи няколко хапчета, бързо се почувства по-добре.

— Капитанът ме помоли да ти дам и това — рече лекарят, извади малката кутийка и я подаде на Анабела. Надписът върху етикета гласеше:

„На Анабела — кравата, която спаси нашия кораб — от капитана“.

Вътре имаше прекрасен медал от сребро. Лекарят завърза панделката около врата на Анабела, а медалът застана точно отпред на гърдите ѝ. Тя се почувства много горда.

— Заслужи си медала, като спаси кораба с мученето си. Сега трябва да побързам, защото ни чака дълъг път до Америка — рече корабният лекар.

И той побърза да се върне на кораба. Слънцето грееше ярко, а мъглата бе изчезнала. Анабела обърна глава към морето.

— Му-у-у! — рече тя.

— У-у-у-у! — отвърна ѝ корабът.

Колкото се отдалечаваше той, толкова по-слабо се чуваше мученето. Но капитанът виждаше през телескопа си как Анабела пасе, а медалът се люлее на врата ѝ.

— Му-у-у! — обади се Анабела и погледна към морето. — Му-у-у!

Стори ѝ се, че откъм големия кораб, далеч-далеч навътре в морето, долетя едва чуто: „У-у-у-у-у!“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.